

ابن ابیالحدید و فهم نهج البلاغه

محسن رفعت

عضو هیئت علمی دانشگاه حضرت معصومہ

بوستان کتاب

این ابی‌الحدید و قهقہ تهجیج‌البلاغه

نویسنده: محسن رفعت عضو هیئت علمی دانشگاه حضرت معصومه علیها السلام

ناشر: مؤسسه بوستان کتاب

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپخانه مؤسسه بوستان کتاب

نوبت چاپ: اول / ۱۴۰۱ • شمارگان: ۱۵۰ • بیها: وبسایت رسمی مؤسسه بوستان کتاب

تمامی حقوق نشر مکتوب و الکترونیک اثر متعلق به مؤسسه بوستان کتاب است

printed in the Islamic Republic of Iran

دفتر مرکزی: قم، خ شهدا (صفاته)، ص ب ۹۱۷، ۳۷۱۸۵ / ۳۷۷۴۲۱۵۵ - ۷، تلفن: ۳۷۷۴۲۱۵۴، تلفن پخش: ۳۷۷۴۳۴۲۶

فروشگاه مرکزی: قم، چهارراه شهدا (عرضه ۲۰۰۰)، آعنوان کتاب با همکاری ناشر

فروشگاه شماره ۲: تهران، خیابان انقلاب، بین وصال و فلسطین، پلاک ۹۵۱، تلفن: ۰۶۹۶۹۸۷۸

فروشگاه شماره ۳: مشهد، چهارراه خسروی، مجتمع یاس، جنب دفتر تبلیغات اسلامی شعبه خراسان رضوی، تلفن: ۳۲۲۳۳۶۷۲

فروشگاه شماره ۴: اصفهان، چهار راه کرمانی، جنب دفتر تبلیغات اسلامی شعبه اصفهان، تلفن: ۳۲۲۲۰۳۷۰

فروشگاه شماره ۵ (زنگین کمان): فروشگاه کودک و نوجوان: قم، چهارراه شهدا، نیش خیابان ارم، تلفن: ۳۷۷۴۳۱۷۹

اطلاع از تازه‌های نشر از طریق پیام کوتاه (SMS)، با ارسال شماره همراه خود به ۱۰۰۰۲۱۵۵ یا ارسال درخواست به:

E-mail: info@bustaneketab.com

جدیدترین آثار مؤسسه و اشتایی بیشتر با آن در وب سایت: www.bustaneketab.com

با تقدیرانی از همکارانی که در تولید این اثر نقش داشته‌اند:

اعضا شورای بروزی آثار سروبراستا: محمد رضا منصوی سروبراستی

حروفنگار: مقصومه حسینی مجرد اصلاحات حروفنگاری: منا جمیل بور و حسین محمدی صفحه‌آرا: احمد مؤمنی

نمونه‌خوانی: علی میری و محمد وکیلی صفحه‌آرا: سید رضا موسوی منش طراح جلد: محمود هدایی اداره آماده‌سازی: حمیدرضا تیموری

اداره چاپخانه: مجید مهدوی، ناصر منتظری و سایر همکاران لیتوگرافی، چاپ و صحافی مدیر تولید و ویراستار: عبدالهادی اشرفی.

رئیس مؤسسه
محمدباقر انصاری

تقدیم:

به روح پاک

امیر مؤمنان حضرت علی بن ابی طالب علیہ السلام،

که سلوکش نماد پاک‌زیستن است و تقدیم به
هم‌سنگر ولایت، مادر سادات

حضرت فاطمه زهرا علیہما السلام

و دو کریم از خاندان کرامت:
کریمهٔ اهل بیت

حضرت فاطمه معصومه علیہما السلام

و سلطان مُلک ری

حضرت سیدالکریم عبدالعظیم حسنی علیہ السلام

و تقدیم به

پدر و مادر عزیزم،

که همواره الطاف بی‌حدشان در زندگی‌ام جاری است
و قلم و بیان، فاصله از ادای دینی است که بر ذمہ‌ام
دارند.

جديد

الآن

لهم يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب

لهم يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب

لهم يا رب يا رب يا رب يا رب

لهم يا رب يا رب يا رب يا رب

لهم يا رب يا رب يا رب يا رب

لهم يا رب يا رب

لهم يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب

لهم يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب

لهم يا رب يا رب

فهرست مطالب

۱۹	مقدمه
بخش اول: کلیات، ابن‌ابی‌الحدید و شرح نهج‌البلاغه	
۲۷	فصل اول: نهج‌البلاغه و گرداورنده آن
۳۰	مبحث نخست: در صحّت انتساب نهج‌البلاغه و دیدگاه ابن‌ابی‌الحدید درباره آن
۳۷	فصل دوم: شرح‌های نهج‌البلاغه
۳۸	مبحث نخست: شرح‌های نهج‌البلاغه پیش از ابن‌ابی‌الحدید
۴۰	مبحث دوم: شرح‌های مشهور پس از ابن‌ابی‌الحدید
۴۲	فصل سوم: ابن‌ابی‌الحدید و مروری بر زندگانی او
۴۳	مبحث نخست: ولادت، بالندگی و وفات ابن‌ابی‌الحدید
۴۶	مبحث دوم: عقیده و مذهب ابن‌ابی‌الحدید
۵۰	فصل چهارم: شرح نهج‌البلاغه ابن‌ابی‌الحدید
۵۲	مبحث نخست: انگیزه ابن‌ابی‌الحدید از تألیف شرح نهج‌البلاغه
۵۴	مبحث دوم: ساختار کلی و دورنمای شرح
۵۴	گفتار نخست: روش شارح به بیان خود
۵۵	گفتار دوم: معرفی اجمالی شرح

۵۹	فصل پنجم: ممیزات و ویژگی‌های منحصر به فرد شرح نهج‌البلاغه نسبت به دیگر شرح‌ها
۶۴	فصل ششم: فقه‌الحدیث

بخش دوم: روش فقه‌الحدیثی ابن‌ابی‌الحدید در شرح نهج‌البلاغه

۶۹	فصل نخست: عناصر مهم به کارگرفته شده در شرح کلام امام <small>علیهم السلام</small>
۶۹	مبحث نخست: اجتهاد محوری و روش اجتهادی در شرح
۷۰	گفتار نخست: اجتهاد در ادبیات و علوم زبانی
۷۰	الف) اجتهاد در مفردات
۷۲	ب) اجتهاد در صرف، نحو و بлагت
۷۵	گفتار دوم: اجتهاد در روایت
۷۸	گفتار سوم: اجتهاد در مسائل کلامی
۷۹	گفتار چهارم: اجتهاد در تاریخ
۷۹	الف) تحلیل وقایع تاریخی
۸۱	ب) نقد آرای تاریخ‌نویسان و راویان اخبار
۸۱	ج) نقد روایات تاریخی
۸۲	مبحث دوم: بیان فضای بیرونی روایت
۸۲	گفتار نخست: ارائه نمای بیرونی کلام
۸۴	الف) شناخت فضای صدور و جغرافیای سخن
۸۶	ب) بیان سبب صدور
۸۸	ج) ذکر تاریخ صدور و ایراد کلام
۹۰	د) مشخص کردن مخاطب سخن امام
۹۱	ه) معرفی شخصیت‌ها
۹۳	و) ارائه موضوعات و تبیین برداشت کلی از کلام امام <small>علیهم السلام</small>

۹۵	ز) توجه به منبع و سند کلام امام علیؑ ۷۷۱
۹۶	گفتار دوم: توجه به نسخ (نسخه بدل‌های متعدد نهج) و بازیابی متون ۷۷۱
۹۷	الف) بیان نسخه بدل در مفردات ۷۷۱
۱۰۱	ب) بیان نسخه بدل و زیاده و نقصان ترکیبی ۷۷۱
۱۰۳	گفتار سوم: چگونگی و سبب تقطیع کلام امام علیؑ در شرح توسط شارح ۷۷۱
۱۰۴	الف) براساس تقسیم‌بندی شریف رضی ۷۷۲
۱۰۴	ب) تقسیم براساس موضوع و محتوا ۷۷۲
۱۰۵	ج) تقسیم‌بندی براساس موسیقی کلام ۷۷۲
۱۰۵	د) تقطیع برطبق ادوات آوایی و دلایل لفظی ۷۷۲
۱۰۶	گفتار چهارم: توضیح اسمی شهرها و اصطلاحات و ۷۷۲
۱۰۷	گفتار پنجم: بیان تکمله و استدراکات جهت فهم بهتر نامه‌های امام علیؑ ۷۷۲
۱۰۸	مبیح سوم: بیان فضای درونی روایت ۷۷۲
۱۰۸	گفتار نخست: بیان تقدّم و تأخیرها و تقطیعات نهج البلاعه ۷۷۲
۱۱۳	گفتار دوم: تعیین مصداق شخصیت‌های مورد خطاب یا نمونه‌یابی در کلام امام علیؑ ۷۷۲
۱۱۵	گفتار سوم: سیاق درونی و تأثیر آن در فهم کلام ۷۷۲
۱۲۱	مبیح چهارم: محوریت کلام امام علیؑ به عنوان زبان معیار و کلام غیرقابل خدشه نزد شارح ۷۷۲
۱۲۴	گفتار نخست: کلام علوی همسو با کلام وحیانی، کلامی معیار در برابر دیگر کلمات ۷۷۲
۱۲۶	گفتار دوم: کلام علوی همسو با کلام نبوی، کلامی معیار در برابر دیگر کلمات ۷۷۲
۱۲۸	گفتار سوم: سخن امام میزان و معیاری در نقد کلام دیگران ۷۷۲
۱۲۸	گفتار چهارم: مقایسه فنی کلام علیؑ با خطبا، ادبی و فصحا ۷۷۲
۱۳۳	گفتار پنجم: دفاع شارح از کلام امام علیؑ ۷۷۲

الف) دلایل قرآنی	۱۳۳
ب) استعمالات عرب	۱۳۴
ج) قواعد نحوی	۱۳۴
د) شعر	۱۳۴
ه) سیاق	۱۳۵
گفتار ششم: إخبار از مغایبات توسط امام دلیلی بر محوریت کلام امام <small>علیه السلام</small> به عنوان کلام	
غیرقابل خدشه	۱۳۵
الف) تطبیق إخبار از مغایبات با تاریخ	۱۳۶
ب) تطبیق إخبار با واقعیت موجود	۱۳۷
فصل دوم: استخراج روش‌های شارح برای شرح کلام امام <small>علیه السلام</small>	
بحث نخست: منهج ادبی (شرح بر پایه علوم زیانی و ادب)	۱۳۹
گفتار نخست: واژگان و مفردات	۱۴۰
الف) استناد واژه‌یابی‌ها	۱۴۰
ب) استناد به آیات قرآن	۱۴۲
ج) استشهاد از احادیث	۱۴۲
د) استناد به شعر و ضرب المثل در تبیین لغت	۱۴۴
ه) تبیین فروق اللغات	۱۴۶
و) بیان ریشه، اصل و ترجمه واژگان	۱۴۷
ز) نقد لغوی	۱۴۹
ح) ذکر وجوه مختلف معانی مورد احتمال برای یک واژه	۱۴۹
ط) بیان نسخه بدل در مفردات	۱۵۰
ی) شرح و تبیین واژگان ابیات، اشعار و خطب دیگران، غیر از واژگان نهج	۱۵۰

ک) بیان اثر نهج در ادب عربی و اقتباس‌های شعر و ادب از نهج در آثار ادبی شان	۱۵۱
گفتار دوم: اعراب	۱۵۱
الف) استناد به قرآن	۱۵۱
ب) استناد به حدیث	۱۵۲
ج) استناد به شعر	۱۵۲
د) سیاق	۱۵۳
ه) ذکر وجوه مختلف اعرابی (صرف و نحو)	۱۵۴
و) اعراب در بیان نسخه بدل	۱۵۵
ز) نقد اعرابی	۱۵۵
گفتار سوم: بلاوغت	۱۵۶
گفتار چهارم: ادب (استشهاد به شعر نشو و...)	۱۶۲
الف) شعر	۱۶۴
۱. استفاده از شعر و ضرب المثل در همانندسازی با کلام امام <small>علیهم السلام</small>	۱۶۴
۲. بیان مأخذات شعری شعراء	۱۶۶
۳. شرح تنها با بهره جستن از شعر یا نشر	۱۶۷
ب) ضرب المثل	۱۶۷
۱. بیان ضرب المثل در جهت محتوا و همانندسازی	۱۶۷
۲. نشان دادن کلام امام <small>علیهم السلام</small> به عنوان ضرب المثل	۱۶۸
مبیحث دوم: منهج کلامی	۱۶۹
مبیحث سوم: منهج قرآنی	۱۷۳
گفتار نخست: تبیین همانندی کلام امام <small>علیهم السلام</small>	۱۷۴

۱۷۵	گفتار دوم: اشاره به مأخذات قرآنی امام
۱۷۶	گفتار سوم: شرح تنها با استفاده از آیه
۱۷۶	گفتار چهارم: استناد به آیات در جهت رفع شباهت
۱۷۸	گفتار پنجم: استفاده از مباحث تفسیری و علوم قرآنی
۱۸۰	مبحث چهارم: منهج حدیثی، روایی
۱۸۱	گفتار نخست: معجم موضوعی روایی
۱۸۲	گفتار دوم: استفاده از مجموعه روایات (خانواده حدیث) در ضمن شرح
۱۸۳	گفتار سوم: استفاده از حدیث پیامبر ﷺ جهت همانندسازی
۱۸۴	گفتار چهارم: استفاده از احادیث و روایات دیگر صحابه و تابعین و... در جهت همانندسازی
۱۸۵	گفتار پنجم: بیان اقتباسات و تضمینات امام علیؑ از کلام پیامبر ﷺ
۱۸۶	گفتار ششم: استفاده از احادیث ائمه معصومین علیهم السلام
۱۸۷	(الف) بهره‌گیری از روایات معصومین علیهم السلام (جز خود امام علیؑ)
۱۹۰	(ب) بهره‌گیری از روایات امام علیؑ
۱۹۰	۱. بهره‌گیری از روایات امام علیؑ در کتبی غیر از نهج‌البلاغه
	۲. بهره‌گیری از روایات امام علیؑ با ذکر اشتراکات و تشابهات روایی در خود
۱۹۱	نهج‌البلاغه
۱۹۲	مبحث پنجم: منهج تاریخی
۱۹۳	گفتار نخست: ویژگی‌های شرح تاریخی
۱۹۵	گفتار دوم: روش شارح در منهج تاریخی در مورد شرح کلام امام علیؑ
۱۹۵	(الف) نقل تاریخ به فراخور مطالب تاریخی
۱۹۶	(ب) ذکر تاریخ ذیل کلام شریف رضی

۱۹۷	ج) شرح تاریخی به جای شرح عبارت و تفسیر الفاظ امام	(۱۷)
۱۹۷	۱. شرح تاریخ در راستای عبارات امام	(۱۷)
۱۹۷	۲. استفاده از مؤیدات تاریخی به جای شرح عبارت امام	(۱۷)
۱۹۸	مبحث ششم: منهج علمی (استفاده از دیگر علوم فرعی)	(۱۷)
۱۹۹	گفتار نخست: استفاده از مباحث فلسفی	(۱۷)
۲۰۰	گفتار دوم: استفاده از مباحث فقهی	(۱۷)
۲۰۱	گفتار سوم: استفاده از نجوم و هیئت	(۱۷)
۲۰۱	گفتار چهارم: استفاده از آموزه‌های عرفانی	(۱۷)
۲۰۲	گفتار پنجم: استفاده از علم طب و جانورشناسی	(۱۷)

بخش سوم: منابع ابن‌ابی‌الحدید در شرح نهج البلاعه

۲۰۵	فصل نخست: مقدمه
۲۰۷	فصل دوم: منابع روایی، حدیثی
۲۱۴	فصل سوم: منابع تاریخی
۲۶۲	فصل چهارم: منابع لغوی
۲۷۱	فصل پنجم: منابع فلسفی، کلامی و عرفانی
۲۷۹	فصل ششم: منابع متفرقه

بخش چهارم: اصول نقد حدیث در شرح نهج البلاعه ابن‌ابی‌الحدید

۲۸۵	فصل نخست: رویکرد نقدی و نقدگرایی ابن‌ابی‌الحدید
۲۸۸	مبحث نخست: انگیزه‌های ابن‌ابی‌الحدید در نقد
۲۹۱	مبحث دوم: ویژگی‌های کلی نقد ابن‌ابی‌الحدید

الف) علمی و منطقی بودن نقدها (حتی در صورتی که انگیزه منفی باشد)	۲۹۱
ب) انصاف و اعتدال در نقد	۲۹۲
ج) تکیه بر ذوق ادبی	۲۹۲
د) لحن تند و زننده در نقد	۲۹۳
ه) روشنمندی نقدها	۲۹۳
مبحث سوم: مش نقدی شارح در آیینه شرح نهج‌البلاغه	۲۹۴
الف) نقد یکی از انگیزه‌های تأليف	۲۹۴
ب) گونه‌های نقد در شرح	۲۹۴
فصل دوم: اجتهاد محوری شارح در برخورد با روایات	۲۹۴
فصل سوم: روش‌ها و ملاک‌های نقد حدیث از دیدگاه ابن‌ابی‌الحدید	۲۹۷
مبحث نخست: نقد سند	۲۹۸
گفتار نخست: روش‌ها و ملاک‌های نقد سند در نزد شارح	۲۹۸
الف) کاریست مصطلحات حدیثی در اعتبار استناد	۲۹۹
۱. حدیث متواتر	۲۹۹
۲. روایات صحیحه	۳۰۲
۳. حدیث مشهور	۳۰۴
۴. حدیث مستفیض	۳۰۷
۵. حدیث مرفوع	۳۰۹
۶. حدیث مجھول	۳۱۰
۷. روایت شاذ	۳۱۰
۸. حدیث غریب	۳۱۱
۹. روایات موضوع و تعامل نقدی شارح با آنها	۳۱۳

۳۲۴	ب) اعتباریابی منابع و توثیقات شارح
۳۲۶	ج) تضعیف شارح در مورد دو کتاب شیعی
۳۲۷	د) معیارهای شارح در توثیق و تضعیف راویان
۳۲۸	۱. عدم بغض و کینه از امام علی <small>علیه السلام</small>
۳۳۲	۲. فاصله کافی زمانی راوی با روایت
۳۳۲	۳. شناخت فرد بر پایه عملکرد و اقوال
۳۳۴	۴. تساهل (خلط یا فراموشی) راوی در حفظ روایت
۳۳۵	گفتار دوم: آراء و مبانی رجالی ابن ابی الحدید
۳۳۵	الف) در صفت محدث
۳۳۶	ب) خبر واحد
۳۳۸	ج) تعارض جرح و تعذیل
۳۳۹	مبحث دوم: نقد متن
۳۳۹	ملاک‌های نقد متن نزد ابن ابی الحدید
۳۴۰	الف) نقد متن بر اساس تطابق یا عدم تطابق با قرآن
۳۴۲	ب) نقد روایت بر اساس سنت و دیگر روایات
۳۴۷	ج) نقد بر اساس تاریخ مسلم
۳۵۳	د) نقد متنی بر اساس عقل و عرف
۳۵۵	ه) نقد طبق سیاق روایت
۳۵۸	فصل چهارم: موضع شارح در مورد روایات مختلف و تعامل وی با آنها
۳۵۹	مبحث نخست: روایات متفاوت [اختلاف به عام]
۳۶۳	مبحث دوم: روایات متعارض [اختلاف به تباین]
۳۶۸	مبحث سوم: توقفات شارح در برابر روایات متعارض

۳۶۹	گفتار نخست: توقف بی‌پاسخ
۳۷۱	گفتار دوم: استفسار از شیوخ خود در رفع تعارض
۳۸۳	فصل پنجم: نقد ابن‌ابی‌الحدید به شارحان پیش از خود
۳۸۴	مبحث نخست: شریف رضی
۳۸۶	مبحث دوم: شریف مرتضی
۳۸۸	مبحث سوم: قطب راوندی
۳۹۱	مبحث چهارم: ابو عبید قاسم بن سلام
۳۹۱	مبحث پنجم: جاحظ
۳۹۲	مبحث ششم: ابو العباس مبرد
۳۹۳	مبحث هفتم: ابو جعفر طبری
۳۹۳	مبحث هشتم: أبو حیان توحیدی
۳۹۶	مبحث نهم: نقد شیوخ شیعی و معتزلی خویش

بخش پنجم: آسیب‌شناسی فقه الحدیثی ابن‌ابی‌الحدید در شرح نهج‌البلاغه

۳۹۹	فصل نخست: نقادی شارحان نهج‌البلاغه به ابن‌ابی‌الحدید
۴۰۰	مبحث نخست: منهاج البراعة فی شرح نهج‌البلاغة
۴۰۳	مبحث دوم: بهج الصباءة فی شرح نهج‌البلاغة
۴۰۷	فصل دوم: ارزیابی نقدها و دفاع از ابن‌ابی‌الحدید
۴۱۰	فصل سوم: نقد ما به ابن‌ابی‌الحدید
۴۱۰	مبحث نخست: بیش پردازی به بحث‌ها
۴۱۱	گفتار نخست بیش پردازی در لغت
۴۱۲	گفتار دوم: بیش پردازی در اعراب (صرف و نحو و بлагت)

- ۴۱۳ گفتار سوم: بیش پردازی در شعر
- ۴۱۵ گفتار چهارم: بیش پردازی در تاریخ
- ۴۱۶ گفتار پنجم: بیش پردازی در نقل اخبار و روایات
- ۴۱۷ مبحث دوم: عدم شرح برخی گفتارها
- ۴۱۷ گفتار نخست: عدم شرح برخی لغات دشواریاب
- ۴۱۸ گفتار دوم: عدم شرح گفتار امام
- ۴۱۹ مبحث سوم: عدم ترتیب و چینش صحیح
- ۴۱۹ گفتار نخست: عدم ترتیب در شرح کلمات امام
- ۴۲۰ گفتار دوم: عدم تبویب در نقل روایات
- ۴۲۱ مبحث چهارم: استناددهی نادرست
- ۴۲۲ مبحث پنجم: برخوردهای شخصی و فرقه‌گرایانه با کلام امام علیه السلام و روایات
- ۴۲۳ گفتار نخست: توجیهات و تأویلات ناصواب و حکم نمودن به نفع مذهب خویش
- ۴۴۰ گفتار دوم: قیاس و مغالطات ناصحیح
- ۴۴۲ گفتار سوم: عدم توجه به روایات شیعی در مناقشات کلامی
- ۴۴۴ گفتار چهارم: إبطال اعتقاد شیعه توسط کلام امام علیه السلام یا پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم
- ۴۴۷ گفتار پنجم: تناقض‌گویی‌ها
- ۴۵۶ مبحث ششم: تعصب ابن‌ابی‌الحدید بر مبنای عدالت صحابه!
- ۴۵۶ گفتار نخست: تعصب نسبت به صحابه
- ۴۶۰ گفتار دوم: تعصب به عایشه، طلحه و زبیر
- ۴۶۸ مبحث هفتم: تساهل در برخی نقل‌های روایی
- ۴۸۹ مبحث هشتم: کم‌رنگ بودن بحث سندی در روایات
- ۴۹۲ مبحث نهم: عدم بررسی روایات متعارض یا دارای مشکل

٤٩٧	خاتمه
٥٠٣	پیشنهادها
٥٠٥	كتاب نامه
٥٠٥	الف) كتاب ها
٥١٤	ب) مقالات و پایان نامه ها
٥١٧	نمايه
٥١٩	آيات
٥٢٢	اعلام
٥٤٣	كتاب ها

در این مقاله نظریه نهج البلاغه و میراث ایرانی با محض دیدگاهی بررسی شده است. این مقاله از دو بخش اصلی تشکیل شده است: در بخش اول نظریه نهج البلاغه و میراث ایرانی بررسی شده است. در بخش دوم نظریه نهج البلاغه و میراث ایرانی بررسی شده است. این مقاله از دو بخش اصلی تشکیل شده است: در بخش اول نظریه نهج البلاغه و میراث ایرانی بررسی شده است. در بخش دوم نظریه نهج البلاغه و میراث ایرانی بررسی شده است.

مقدمه

نهج البلاغه در زمرة کتاب‌های حدیثی به شمار می‌رود، ولی با ساختاری ویژه و درون‌مایه و برونو-مایه‌ای متفاوت است. این کتاب عظیم مجموعه‌ای از کلام علوی است؛ کلامی در اوج بلاغت و متین ادبی در ستیغ فصاحت، که جلوه‌های بلاغت در آن موج می‌زند و نمودهای فصاحت در آن حیرت‌آور است. محتوای آن نیز چنان فرازمند است که گفته‌اند: فراتر از کلام بشر و فرودتر از کلام خالق!

کتاب نهج البلاغه که نازله روح اوست برای تعلیم و تربیت ما خفتگان در بستر منیت و در حجاب خود و خودخواهی خود، معجونی است برای شفا و مرهمی است برای دردهای فردی و اجتماعی و مجموعه‌ای است دارای ابعادی به اندازه یک انسان و یک جامعه بزرگ انسانی از زمان صدور آن تا هرچه تاریخ به پیش رود و هرچه جامعه‌ها به وجود آید و دولت‌ها و ملت‌ها متحقّق شوند و هر قدر متفکران و فیلسوفان و محققان بیابند و در آن غور کنند و غرق شوند....^۲

۱. شرح نهج البلاغه، ج ۱، مقدمه مؤلف، ص ۲۴.

۲. قسمتی از پیام امام خمینی به^۳ به مناسبت برگزاری کنگره هزاره نهج البلاغه (۱۳۶۰ آردیبهشت ۱۴۲۷): صحیفه امام،

ج ۱۴، ص ۳۴۸.

کتابی شگفت و شگرف از مردی آسمانی، بی‌پیرایه و منزه از هر تکلف و تصنیع که نه پیروان خاص او بلکه هر کس اندک نظری به آن بیفکنند، غرق در حیرت از زیبایی کلام سخن‌گوی آن و محو بیان جاودانه بنیان‌گر بیان در عرب می‌شود؛ کلامی فارغ از هر گونه اثری بشری که روح خدا در آن دمیده گشته و بیان‌گر طریق سعادت است و پیش‌گیرنده مسیر شقاوت.

ابن‌ابی‌الحدید شاعر و ادیب، از آن دست افرادی است که با نظری هرچند اندک به کلمات نهج‌زمام اختیار خود را در مقابل این کلام وحی‌گونه، اما با الفاظی بشری، از کف داده و سر تعظیم در مقابل آن فرود آورده، آن‌گاه به عنوان بزرگ‌ترین و مشهورترین شارح این کتاب ارزش‌مند و ماندگار، مஜذوب کلام امیر بیان شده و در شرحی مفصل شرح نهج‌البلاغه را آفریده است.

روش فهم سخن امام علی^{علی‌الله‌آله‌آل‌هی‌أله‌آله} توسط ابن‌ابی‌الحدید معتزلی در نوع خود و با توجه به زمانی که وی در آن می‌زیسته، قابل توجه است و لذا بر آن شدید تاروش تعامل وی با سخن امام در نهج را واکاویم. در پژوهش درباره منهج نویسنده یک کتاب می‌توان به چند نکته دقت کرد: یکی بررسی عصر زندگانی مؤلف به لحاظ علمی و فرهنگی، دیگری کاوش در سیره و ابعاد شخصیت علمی و فرهنگی مؤلف و درنهایت پژوهش و بررسی درباره روش وی در تألیفی که از خود بر جای نهاده است. در این پژوهش برآئیم تا در زمینه موضوع سوم و درباره روش فقه‌الحدیثی شارح نهج‌البلاغه کاوش کنیم؛ اگرچه قبل از ورود به بحث اصلی در دو موضوع نخست نیز اهمال نکرده‌ایم.

در این تحقیق به دنبال پاسخ به چند پرسشیم:

۱. ابن‌ابی‌الحدید در کتاب شرح نهج‌البلاغه در جهت شرح کلام امام علی^{علی‌الله‌آله‌آل‌هی‌أله‌آله} از چه روش‌ها و گزاره‌هایی بهره جسته تا شرح سخنان امام به نحو احسن انجام گیرد؟
۲. روش تعامل ابن‌ابی‌الحدید با حدیث و روایت چگونه است؟

۳. منابع شارح چه بوده؟ و میزان اعتبار سنجی آن‌ها چگونه است؟ آیا قابل استناد هستند؟
۴. نقد روایت و تعامل نقدی شارح بر چه روش‌ها و ملاک‌هایی انجام پذیرفته است؟
۵. لغزش‌های شارح در جهت شرح کلام با نقد روایت کدام است؟ این پژوهش به دنبال فرضیات ذیل است:
۱. ابن‌ابی‌الحدید در کتاب شرح نهج البلاغه و در جهت شرح کلام امام علیہ السلام از همه روش‌ها و مناهج علمی که به شکل مستقیم یا غیرمستقیم با گفتار امام علیہ السلام ارتباط داشته بهره جسته است.
 ۲. شارح نهج البلاغه در مواجهه با روایات علاوه بر نقد حدیث به لحاظ محتوا، به سند نیز توجه داشته است؛ ضمن این‌که روش برخوردی با روایات منصوصه چه از پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم یا از صحابی، تساهلی است، اما در مواجهه با بیشتر روایات تاریخی نقادانه عمل کرده است.
 ۳. منابع روایی مورد استناد شارح معترضی منابع دسته اول است.
 ۴. ابن‌ابی‌الحدید سخنان امام را چونان یک مجتهد منتقد، شرح و تفسیر کرده است. هم‌چنین در جهت شرح کلام و برای یافتن روایت صحیح، از راهکار تشکیل خانواده حدیث بهره برده و برای تشخیص صحت هر روایتی به نقد سندی و متني آن، توجهی دوچندان داشته است.
 ۵. شارح در شرح برخی سخنان هم چون فضایل خلفاً، به جهت تعصب در اعتقادات خویش شرحی دقیق ارائه نداده که ناشی از تأثیرپذیری شارح از اعتقادات شخصی خود است.

شرح نهج البلاغه ابن‌ابی‌الحدید از نیکوترين و برجسته‌ترین شرح‌های نهج البلاغه است. روشه که شارح در شرح کلام امام علیہ السلام به کار گرفته به قدری در خور

توجه است، که به این شرح جایگاه ویژه‌ای نزد عالمان شیعه و حتی اهل سنت داده است و گه‌گاه برخی از جنبه‌های مجھول کلام امام علیہ السلام توسط این شارح به گونه‌ای در معرض مخاطب قرار داده شده است که دیگر شارحان نهنج، از انجام دادن آن عاجز مانده‌اند. سعی شارح بر این بوده تا بر اساس مؤلفه‌هایی متعدد به شرح کلام امام علیہ السلام بپردازد، از جمله این که کوشیده، با ارائه لغات و اعراب و تشریح آن‌ها و هم‌چنین رجوع به آرای کلامی و تاریخی یا استناد به احادیث و روایات منصوصه از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه معصومین علیهم السلام بحث خود را تکمیل کند. بر همین اساس در این تحقیق کوشیده شده تا مؤلفه‌های موجود در نزد شارح برای شرح سخنان امام تشریح و روشن شود که چرا این شرح از اهمیت قابل توجهی برخوردار شده است. هم‌چنین این موضوع که شارح از چه منابع روایی در نقل احادیث بهره گرفته و معیارهای وی در روش استنادسازی سخنان امام در بخش استدراکات (جلد ۲۰) چه بوده است، مورد توجه و تبیین قرار گرفته است. اهمیت ویژه شرح ابن‌ابی‌الحدید سبب شده تا مورد اهتمام بسیاری از عالمان قرار گیرد و با تحقیقاتی که روی آن صورت گرفته، جنبه‌های مجھولش تشریح و فهم آن طبق معیارهای مورد توجه شارح آسان شده است. شرح ابن‌ابی‌الحدید به دلیل معتزلی بودن نویسنده آن و بهره گیری شارح از اصول و مبانی فقه‌الحدیثی اهل سنت در نقد و تحلیل روایات، حاوی مواردی است که با اصول و مبانی فقه‌الحدیث شیعه ناسازگار است، لذا امید می‌رود که یافتن و تبیین این موارد در سیر اجرای این تحقیق بر نهج‌البلاغه پژوهان راهی جدید در جهت شرح و فهم کلام حضرت امیر علیہ السلام بگشاید.

بنابراین، هدف اصلی این پژوهش شناسایی و تحلیل روش فهم حدیث شارح، جهت اصلاح نواقص موجود در روش فهم حدیثی وی می‌باشد؛ نواقصی که بعضاً سبب شده بلندای کلام امام علیہ السلام به شکل سطحی و بر اساس اعتقاد شارح تبیین و تشریح شود.

پیشینه تحقیق: با بررسی منابع موجود در خصوص موضوع مورد بحث، به نظر می آید که منبع مستقلی (اعم از کتاب یا پایان نامه) درباره موضوع بررسی روش فهم حدیثی ابن ابیالحدید در شرح نهج البلاغه به نگارش در نیامده است و منابع موجود عموماً درباره گزارش یا تبیین ایرادات و نقادی پیرامون این شرح در زمینه های ادبی، بلاغی و ... می باشند که از جمله آن ها می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

۱. کتاب جانشینان پیامبر ﷺ در پرتو شرح ابن ابیالحدید، سید علیرضا واسعی، چاپ انتشارات پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی ۱۳۸۸ ش.
۲. پایان نامه کارشناسی ارشد، علی اکبر فراتی، تحت عنوان المنهج اللغوی فی شرح نهج البلاغة لابن ابیالحدید دفاع شده در سال ۱۳۸۶ در دانشکده علوم حدیث شهر ری و مقالات مستخرج از آن در مجلات معتبر.
۳. آسیب شناسی روایات ابن ابیالحدید درباره امام حسین علیه السلام در شرح نهج البلاغه، علی اکبر فراتی، چاپ شده در مجله علوم حدیث، شماره ۵۴، ۱۳۸۸ ش.
۴. جلوه هایی از آیین سخنوری در دستور سخن، نهج البلاغه، بر پایه شرح ابن ابیالحدید، علی اکبر فراتی، چاپ شده در مجله علوم حدیث، که درباره اصالت ادبی نهج البلاغه توسط شارح معترزلی است.
۵. روش های ابن ابیالحدید در اثبات اصالت نهج البلاغه، دکتر مجید معارف، چاپ شده در مجله مقالات و بررسی ها، دفتر ۷۶ سال ۱۳۸۳، مربوط به ادبیات و اصالت و صحت نهج البلاغه توسط شارح آن است. و از حوصله ایشان صمیمانه سپاس گزاری می کنیم.
۶. روش شناسی تاریخی ابن ابیالحدید، محمود حیدری آقایی، چاپ شده در مجله پژوهش و حوزه، سال چهارم، شماره ۱۳ و ۱۴، که در مورد روش تاریخی شارح به گفت و گو نشسته است.